

Hidasi Zsaklin: A legunalmasabb vallomás amit valaha neked írtam

(A vers a Gödöllői Irodalmi Díj 2025 pályázaton 1. helyezést ért el.)

azt kérdezed mi a legunalmasabb a házasságban
elsőre az jut eszembe ahogy rám nézel
igen a szemed a legunalmasabb
mint egy feltérképezett csillagrendszer
aminek még a legkisebb holdját is evidenciaként tanítják
régem beleszédültem a pupillád mélységébe
de úgy tűnik minden kútnak az aljára lehet érni
ha elég ideig szivattyúzzuk belőle a vizet
a szemed színe a legunalmasabb
hiába csúfolom szivárványhártyának
minden nap pontosan ugyanaz a szürke marad
igazából egy Kandinszkij-festmény kék-sárgájára hasonlít
de a sokat látott remekmű is épp olyan
mint egy elcsépelt tájkép egy semmilyen kávézóban
elpattannak a vörös hajszálerek a fehér vásznon
ebben is a neheztelést látom a romantika helyett
ezekkel a közhelyes szemekkel követed a mozdulataim
miközben felszedem a koszos ruhádat a parkettáról
a szétszórt alsónadrágjaid a legunalmasabbak
te is csak testfunkciók nem túl gusztusos összessége vagy
nincs benned semmi szerelmi ódákhoz való emelkedettség
csak különböző nedvek amik beszennyezik a ruháidat
megpróbáltad de végül te sem tudtad felülmúlni
hímnemű őseid tesztoszteron szagú késztetéseit
a szemetest is állandóan elfelejtet levinni
mint aki direkt a bűdös szagokhoz vonzódik
feltételezem te is azon gondolkodsz néha
ilyen szaglással jó nyomon jutottál-e el hozzám
meg a szokásaid a legunalmasabbak
a fürdőszoba vízköves polcán sorakozó üres flakonok
mint a strigulák a börtöncellák falán
biztos azt gondolod a tubusok is elszublimálnak
ha már mi magunknak sikerült
a borostád a legunalmasabb
amit csak és kizárólag akkor vágsz le

amikor makulátlanra suvickoltam a mosdókagylót
alig bírom lemosni utánad azt a sok apró szerelmes levelet
persze te is szeded utánam a vallomásokat
mikor kihúzod a hajszálaim a sütemény morzsái közül
lefogadom hogy te is unod őket
meg a ruháid a legunalmasabbak
mint ugyanaz a pár sorozatepizód újra és újra
először még imádtam de most már feltűnik
hogy a színészek hol felejtették el a szövegüket
nem emlékszem mi mikor kezdtünk el improvizálni
az esküvő előtt még megvolt a forgatókönyv
aztán elhallgatott a sűgő a jelenet szélén
és a szavaid a legunalmasabbak
a fognyomosra rágott foszló szélű mondatok
amiket annyiszor köpködtünk egymásnak
mindig ugyanazok a körök és ugyanazok a traumák
még a vitatkozásod is unalmas
kívülről fújom az összes lépésedet
mint egy nyugdíjba vonult versenytáncos
az évek meg a rutin mozdítja utánad a testem
megfejtettem már az összes rejtvényedet
függőleges hat betű a házasság szinonimája
kibetűzőm és a rublikákba írom
a szavak közül a szeretlek legunalmasabb
egy évtized után is pontosan ugyanúgy hangzik
pedig régen nem ugyanarra mondjuk
manapság tömörített fájlként küldöm neked
több megabájtnyi bocsánattal és nehezteléssel
de nem telepítetted azóta se a Winrar-t
így csak a fájl címéből vonsz le téves következtetéseket
meg a mozdulataid a legunalmasabbak
minden kézmozdításod ahogy levetkőzöl
hiszen mindig ugyanolyan ízű csoki van a csomagolásban
az intimitás se egy testekkel megkomponált szimfónia
hanem egy túl gyakran lejátszott csengőhang
amit időnként lenémítunk ha túl kínos lesz
de főleg az erőfeszítés a legunalmasabb
életben tartani azt az ostoba szürke galambot

amit keréknyomosra jártak az országúton
mikor egyszerűbb lenne csak simán hagyni meghalni
a régi cipőket sem talpaltatja már senki
miért mi legyünk azok a különcök divatjamúlt csukával
könnyebb egysejtű amőbaként elnyúlni a kanapén
agy meg létfontosságú szervek nélkül
ahelyett hogy végighallgassam ezerszer
ugyanazt a történetet ugyanazokkal a szavakkal elmesélve
mégis őszinte lelkesedést mímelek ezredszerre is
puszta kézzel vakarom rólad a rengeteg patinát
míg teljesen kivéresedik az ujjaim hegye
most is keresek valamit a szivárványhártyádon
például egy fel nem fedezett kék-sárga galaxist
amit még a Hubble-nek sem sikerült megtalálnia